

Dílo Nejsvětější Trojice je v liturgii (KKC 1077 - 1109, YOUCAT 170; 171)

Úvod

Každý den čteme a slyšíme desítky zpráv. Možná nás někdy napadne: „Která zpráva je ta nejdůležitější?“

Zkuste se zamyslet. Která zpráva je tak důležitá, že bychom ji neměli přeslechnout?

Je to zpráva, která má dopad na celé lidstvo, na osud každého člověka. A ta zpráva zní: „**Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, Ježíš žije!**“

V dějinách lidstva se nestalo a už ani nestane nic důležitějšího.

Je to tak zásadní událost, že ji slaví miliarda lidí dvacet čtyři hodiny denně.

Po celém světě se konají bohoslužby, udělují svátosti, zní modlitby, protože Ježíš vstal, žije, pomáhá nám a my ho za to chválíme.

A slavení, prožívání této události nazýváme křesťanská liturgie.

V dnešním tématu se nad ní máme zamyslet.

Začneme tím, že si řekneme něco o tom, co znamená slovo liturgie.

Otec – zdroj a cíl liturgie

Dobří rodiče naučí své děti pro život dvě důležitá slova: prosím a děkuji.

A tato slova jsou zásadní i pro pochopení liturgie. Liturgie je obřad, kde Boha prosíme a děkujeme mu.

V pohanství a starém zákoně slovo liturgie znamenalo: služba kněží konaná před Bohem, ve prospěch lidu.

Spočívala v přinášení obětí, které měly lidem zajistit Boží přízeň a požehnání.

To vedlo k pokušení udělat z liturgie obchod, který měl člověku zajistit spokojený život.

Lidé uvažovali: čím lepší tele dám knězi, aby ho obětoval, tím bujnější mi dopřeje Bůh stáda, čím kvalitnější obilí, tím hojnější úroda...

Soustředili se na zisk a hmotné statky a zapomněli, že podstata liturgie spočívá v něčem jiném.

V čem?

Bůh od člověka žádá v liturgii vnitřní proměnu.

Hezky je to napsané v žalmu 50: „Copak požívám maso z býků, či piji kozlí krev? Přinášej Bohu oběť chvály a plň Nejvyššímu své sliby! Pak mě vzývej ve dni soužení, vysvobodím tě, a budeš mě chválit.“

V liturgii máme na prvním místě prosit, aby Bůh proměnil naše srdce, aby ho očistil od zla a naplnil láskou.

Ta nám dá sílu, abychom mu věrně sloužili a radostně ho chválili za to, co v nás koná.

Když říkáme, že Bůh je zdroj a cíl liturgie, můžeme si to představit jako obraz:

Táta má otevřenou náruč a do ní přiběhnou děti. Tulí se k němu, radují se ze vzájemné blízkosti a když se náhodou nějaké zeptá: „Tati co mi dáš?“ on odpoví: „Dávám ti sebe.“

A když dítě přijme tátu, žije v jeho blízkosti, spoléhá na něho, dá na jeho rady a vedení, může se spolehnout, že se táta postará i o jeho všední každodenní potřeby.

Kristovo dílo v liturgii a jeho vztah k církvi

Jak už jsme si řekli, předkřesťanská liturgie byla služba kněží, konaná před Bohem ve prospěch lidu. To se zásadně změnilo, když přišel Ježíš.

Křesťanská liturgie je služba Krista, konaná ve prospěch lidí k oslavě Otce.

Kristus vstal z mrtvých, žije a je stále přítomný v liturgii.

To On ve křtu a svátosti smíření odpouští hříchy, v eucharistii promlouvá skrze Písmo a obětuje své Tělo, v biřmování uděluje skrze biskupa dar Ducha svatého, ve svátosti nemocných uzdravuje či posiluje nemocného a v kněžství či manželství zahrnuje milostí ty, kdo k němu přicházejí.

Cokoli nám Bůh dává, dává skrze Krista. On se stal jediným prostředníkem mezi lidmi a Bohem.

Jako své pomocníky vyvolil k této službě biskupy, kněze a jáhny.

Obrazně můžeme říci – kněz je jen ruka, která vysluhuje nějakou svátost, tělem je církev a hlavou, která o všem rozhoduje, je Kristus.

Kristus vstal z mrtvých, žije v nebi, ale neopustil nás.

Skrze liturgii své církve je blízko každému člověku na celém světě.

Církev nemůže nic konat bez Krista a Kristus nechce nic konat bez církve.

Někteří lidé říkají: „Věřím v Krista, ale odmítám církev.“ Je to veliké nepochopení Krista velekněze a jeho liturgie. Kdo takto uvažuje, sám sebe ochuzuje.

Duch Svatý a liturgie

Abychom mohli liturgii dobře slavit a měli z ní opravdový užitek, potřebujeme k tomu pomoc Ducha svatého.

Pěkně to říká jeden člověk:

„Díky očím vidím, díky uším slyším, ale jen díky Duchu svatému skutečně rozumím tomu co se děje a mám z toho užitek.“

Bez Ducha svatého jsme v liturgii ztraceni jako obyčejný člověk v galerii moderního umění. Díváme se, ale nerozumíme.

A máme dvě možnosti: odejdeme a navždy promarníme šanci proniknout do nového světa a života, nebo zůstaneme a začneme přemýšlet nad tím co vidíme.

Budeme zkoumat umělecké dílo liturgie, budeme se snažit poznat a pochopit jeho tvůrce – Boha. Vytrvale a trpělivě, krok za krokem pronikneme do tohoto velikého tajemství. Odměnou nám bude objevení nového rozměru života.

Dál se dá liturgie a její poznávání přirovnat k dětem, které pozorují zamilovanou dvojici.

Jedno dítě se ptá: „Co dělají?“ „Nic, už dvě hodiny jen sedí a drží se za ruce.“ „To je nuda.“ „Běž blíž, a zjistíš co říkají.“ Když se pak vrátí, odpovídá: „Samé hlouposti.“

A podobně je na tom člověk, který je bez Ducha svatého například na mši svaté. Má pocit, že je to nuda, a co slyší, mu připadá jako pošetilé.

Jako nerozumí zamilovaným, kdo sám není zamilovaný, tak nerozumí liturgii ten, kdo nepřijal Ducha lásky – Ducha svatého.

Duch svatý uvádí do hloubky lásky, kterou liturgie a svátosti ukrývají.

Proto je potřeba o Ducha svatého prosit a otvírat se jeho působení.

To dobře věděli apoštolové, kteří slyšeli od Ježíše: „Teď to nemůžete pochopit, pochopíte to však později, až dostanete Ducha svatého.“

Liturgii nemůže pochopit, kdo Boha nemiluje a Boha nemůže milovat, kdo ho nezná.

Proto první křesťané pouštěli na slavení liturgie jen ty, kdo byli seznámeni s křesťanskou naukou. Boha skrze Krista poznali a skrze Ducha svatého zakusili jeho působení a zamilovali si ho.

Liturgie byla tajemstvím pro zasvěcené.

Závěr

Z toho, co jsme si řekli, vysvítá, že liturgie je veliké tajemství, do kterého budeme dorůstat celý život. Pomáhá k tomu poznání Krista, modlitba, čisté srdce, touha po Duchu svatém, po zakoušení Boží lásky.

Moc vám přeji, aby pro vás liturgie nebyla jen obchodem, kdy dám do zvonečku stovku, aby se mi přes týden v práci dařilo, ale aby byla radostným setkáním s Bohem, který nás miluje a skrze Ježíše obdarovává Duchem svatým.

Abyste si ze slavení neodnášeli zklamání, že vám Bůh něco nesplnil, ale radost, že jste s ním mohli prožít láskyplné setkání. Amen.